

4. Створення симуляційного центру: засади та керівні настанови. Досвід програми «Здоров'я матері та дитини»: посібник. — К.: Вістка, 2015. — 56 с.
5. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556–VII. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
6. Модернізація організації навчального процесу в університеті: сучасні принципи викладання на європейських засадах / Н.К. Гребень, Л.І. Остапюк, М.Р. Мруга, О.В.Стеченко // Реалізація Закону України «Про вищу освіту» у вищій медичній та фармацевтичній освіті України: тези доп. Всеукр. навч.-наук. конф. — Тернопіль: ТДМУ, 2015. — С. 87–88.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА, ЯК СКЛАДОВОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ДО СКЛАДАННЯ ОБ'ЄКТИВНОГО СТРУКТУРОВАНОГО КЛІНІЧНОГО ІСПИТУ НА КЛІНІЧНИХ КАФЕДРАХ ПЕДІАТРИЧНОГО ПРОФІЛЮ

Безрук В.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

На сьогодні медицина є високоспеціалізованою і глибоко диференційованою галуззю науки. Сучасний лікар повинен володіти системним мисленням, вміти аналізувати, узагальнювати отриману інформацію під час роботи з пацієнтом на різних етапах його обстеження та лікування.

Об'єктивний структурований клінічний іспит (ОСКІ) (Objective Structured Clinical Examination (OSCE)) — сучасний тип оцінювання знань, який використовується в медицині.

Тому в системі вищої медичної освіти на додипломному етапі питання щодо організації самостійної роботи студента під час вивчення клінічних дисциплін та підготовки до атестації студента — успішного складання ОСКІ є актуальними.

У процесі навчання на кафедрі педіатрії, неонатології та перинатальної медицини Буковинського державного медичного університету студенти вчаться самостійно працювати, науково мислити, аналізувати, узагальнювати.

Паспорт екзаменаційної станції «Антропометрія та оцінка фізичного розвитку дитини» розроблений кафедрою для складання об'єктивного структурованого клінічного іспиту студентами 4 курсу медичних факультетів спеціальностей «Лікувальна справа» та «Медицина», розроблений на основі освітньо-професійної програми вищої освіти підготовки фахівців у Буковинському державному медичному університеті та робочої програми

навчальної дисципліни «Пропедевтична педіатрія» (галузь знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальність 222 «Медицина», рівень вищої освіти — другий (магістерський) рівень, ступінь «Магістр», професійна кваліфікація — лікар).

Організація самостійної роботи студента (СРС) на меті не вивчення надпрограмного матеріалу, а поглиблене розуміння ключових питань дисципліни, які мають прикладне або фундаментальне значення в підготовці лікаря. Роль СРС у навчальному процесі відповідно до основних положень Болонської декларації є суттєвою. Включення її до робочих навчальних програм допомагає студенту не тільки відточувати клінічне мислення, але і стає базисом для засвоєння знань у процесі навчання.

На практичних заняттях при вивченні теми практичного заняття та станції ОСКІ І «Антропометрія та оцінка фізичного розвитку дитини» студенту пропонують такі завдання: 1. Провести антропометричні виміри тіла (визначити: масу тіла, довжину тіла, обвід голови, обвід грудної клітки). 2. Провести розрахунок індексу маси тіла (ІМТ). 3. Оцінити отриманий показник ІМТ за центильними номограмами антропометричних показників. 4. Дати висновок щодо фізичного розвитку дитини. Компетентності, що перевіряються під час заняття: СК1 — Навички опитування та клінічного обстеження пацієнта. Під час виконання завдань, який відповідає тривалості роботи студента на станції при складанні ОСКІ, викладач спостерігає за його діями, аналізують їх та максимально об'єктивно оцінюють його виконання. Наприкінці практичного заняття проводиться аналіз вміння студентами академічної групи самостійно провести антропометричне обстеження та оцінити фізичний розвиток дитини. У такий спосіб, елемент СРС вводиться в кожне практичне заняття. Це сприяє, в одних випадках, відпрацюванню практичних навичок, а в інших, вчить етапності й послідовності обстеження пацієнта, розвитку клінічного мислення серед студентів.

Висновки. Самостійна робота студента дає змогу оптимально використовувати його можливості, виробляє в нього мотивацію до навчання. Організація такої методики засвоєння навчального матеріалу сприяє поглибленню знань, умінь, розвиває практичні навички, клінічне мислення, орієнтує на систематичну самоосвіту.